

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Nationalfordom

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Nationalfordom", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 343. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich07-shoot-workid90213.pdf> (tilgået 21. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Nationalfordom

☒ At et Folk har bedre Mening om sig selv end om Andre, er ikke mere end hvad der finder Sted hos det enkelte Menneske. Men denne overspændte Indbildning om egne Fortjenester, avler hyppigen en ubillig Undervurdering af Andres. Og en saadan Fordom antager alt for gjerne den langt værre Natur af Foragt og Had. Heraf saa mange, ofte meget blodige, ofte for een af Parterne ødelæggende Krige; meest dog i ældre Tider og blandt Smaanationer. - Dette er ikke alt for godt; men der er noget endnu af samme Surdejg, og det er alt for slemt.

☒ Dette er nemlig, naar en Egn eller Bye i eet og samme Land vorder af egne Landsmænd paatrykt et saadant Brændemærke. Og dette er hverken nyt eller sjeldent. - Jøderne havde deres Nazareth, Grækerne deres Bæotien; Thracerne deres Abdera; Franskændene deres Gascogne; Engellænderne deres Wales; Tyskerne deres Schwaben, osv. - Danmark har - eller har dog havt sit Jylland (vel stort og vel godt til Vittigheds-Skive for det øvrige); og Jylland har - til en mager Erstatning - havt sit Mols.

☒ Hvorfor ere just Jyderne blevne saadanne Udskud, og det i den Grad, at Digtere som Holberg og Wessel ikke have gjort sig nogen Betænkning over at benytte denne gamle - ikke blot danske, men ogsaa norske og svenske Fordom i deres Skjemtedigte?

☒ Har Naturen da været en saa grusom Stifmoder for Jyderne, at hun haver skabt dem dummere, gjerrigere, fejgere end andre Nordboer? Fødes her ikke Andre end Studenstruper paa denne stakkels Halvøe? "Jydeskræppe!" har det hedt nordfra, "Jutatiuf!" Øster fra, og nu nylig sønderfra beder man Gud bevare sig for os. Vi kunde næsten blive bange for os selv. Men lader os see os tilbage i Fortiden! Da Gotheerne kom herind til Nordens vilde Urbeboere, og klarede op med lidt østerlandsk Lys, da udrøddede de eller fortrængte de oprindelige 344 Indvaanere, under Benævnelsen af Finner og Lapper, op i det yderste Norden af Sverrig og Norge, og ud i Vesterjyllands Heder og Skove. Eotner - Jotner - Joter - Jyder (Menneskeædere paa ny dansk) bleve vel taalte, men ligesom nu Americas Vilde af deres europæiske Undertrykkere. Der have vi denne ældgamle Fordom, der har spøgt igjennem saa mange Aarhundreder. Men det var vel paa Tiden nu om man kunde mane den. Det var paatide at holde sammen, hvad der hører sammen, og ikke selv hjelpe til at lade de Andre reent adsplitte os.

☒ Det var et slemt, et ildevarslende Tegn herude i Sønderjylland med den oprørende Skaal. Dersom der virkelig er saaledes drukket: "Gott wolle uns bebüten, daß wir nicht werden Jüten! drukket i Jylland - thi lad Germanomanerne længe nok kalde det Schleswig! - det er Jylland - da kan man ikke med sin yderste Flid hitte paa nogen anden Undskyldning: end at den maa være drukket i Drukkenskab. Men endda kan man ikke holde sig fra at tænke paa det gamle Sandsagn: "Sandhed skal man høre af Børn og fulde Folk." - Hvad monne de da egentlig ville? Ville de da endelig indlemmes i det tydske Rige? der er adskilt i to hundrede Stater - der har næsten ligesaamange Regjeringsformer, som der ere Regentere - der har næsten ligesaamange Religionssecter, som der nu adsplitte Christenheden - der har absolut Regjeringsform i een Stat, stænderisk i en anden; og den endda stundom ikke længere, end til der kommer en ny Regent - der er Turnplads, Valplads for alle dets Naboer - der har paa eengang Krig i een Stat og Fred i en anden - der har indbyrdes Krig (eller dog har havt mange og lange og blodige nok), reglementeret Borgerkrig - der har Pressefrihed paa een Kant og Pissetvang paa en anden - Rigdom paa een Kant, Armod paa en anden. - Vi Danske sige: Tak for os! Og saa borde vel alle Danske paa denne Side af gamle Dannevirke. Een Konge, eet Tungemaal, eet Sind binde os Alle med uopløselige Baand. Hvad Gud ved Naturen har sammenføjet, skal intet Menneske adskille.